

prima instanță: V. Negruța
instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gălescu Alexei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Anghel Irina împotriva lui Gălescu Alexei cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, prin care apelul declarat de Gălescu Alexei a fost respins și menținută hotărârea judecătorei Orhei din 19 octombrie 2012,

c o n s t a t ă:

La 17 noiembrie 2011, Irina Anghel a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Gălescu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în fapt, conform recipisei (scrisoare de garanție) din 05.06.2008, pârâtul și-a asumat angajamentul să achite reclamantei până la 05.06.2010 suma de 50 000,00 euro, dintre care 25000,00 euro urmau să fie achitați până la 20.12.2008, deoarece conform contractului de vânzare - cumpărare nr. 6337 din 05.06.2008 (act juridic cu titlu oneros), reclamanta a vândut, iar pârâtul a cumpărat imobilul din s. Step-Soci r-nul Orhei cu numerele cadastrale 6467111.403 si 6467111.403.01.

Precizează reclamanta că pe data de 05.06.2010 a expirat termenul de achitare a datoriilor, însă, debitorul n-a achitat suma necesară.

Prin urmare, susține reclamanta că debitorul, neîntemeiat, nu-și execută obligațiile de plată a datoriei pentru bunurile procurate și de aceea se consideră nevoiți să se adreseze cu prezenta cerere și să solicite încasarea de la debitor în folosul reclamantei a datoriilor indicate.

Cere Irina Anghel, încasarea de la pârît a datoriei în sumă de 50 000,00 euro și dobânda de întârziere în sumă de 22 170,00 euro, calculată pe perioada anilor 2010-2012, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 19 octombrie 2012, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Alexei Gălescu în beneficiul reclamantei datoria conform contractului de vânzare - cumpărare a imobilului în suma 50000 euro, dobânda de întârziere în suma de 22170 euro, în monedă națională, conform cursului valutar la data executării hotărîrii și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în suma de 1000 lei. Totodată, de la Alexei Gălescu s-a încasat taxa de stat în beneficiul statului în suma de 33208,58 lei.

La 24 octombrie 2012, Alexei Gălescu a depus cererea de apel împotriva hotărîrii primei instanțe solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, apelul declarat de Alexei Gălescu a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 24 iulie 2014, Alexei Gălescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat recurentul că atît hotărîrea primei instanțe, cît și hotărîrea instanței de apel sunt ilegale și neîntemeiate.

În special, indică recurentul că instanțele ierarhic inferioare au emis actele judecătorești cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Specifică recurentul că de către instanțele sus indicate, nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; instanța judecătorească a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată; a fost interpretată în mod eronat legea.

De asemenea, susține recurentul că pricina a fost judecată de prima instanță și instanța de apel în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, fiind încălcate concomitent și regulile privind limba de desfășurare a procesului.

În același timp, consideră recurentul că instanțele de judecată au conchis greșit asupra circumstanței cauzei, iar concluziile expuse în hotărîrea și decizia contestată sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Toate aceste circumstanțe au dus la soluționarea greșită a pricinii, erorile comise ducînd la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 15 octombrie 2014, Irina Anghel a depus referință la cererea de recurs înaintată de Alexei Gălescu prin care solicită declararea recursului drept inadmisibil.

Examinînd cererea de recurs declarată de Alexei Gălescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîrilor emise de către instanțele ierarhic inferioare pe respectivul dosar.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia

recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexei Gălescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Alexei Gălescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță